

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
«ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА»**

Факультет психології
Кафедра філософії, соціології та релігієзнавства

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія української культури

Освітня програма «Соціальна робота»

Спеціальність 231 Соціальна робота

Галузь знань 23 Соціальна робота

Затверджено на засіданні
кафедри філософії,
соціології та релігієзнавства
Протокол № 1 від “30” серпня 2021 р.

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Історія української культури
Викладач	Кучера Ірина Василівна
Контактний телефон викладача	0509699128
E-mail викладача	iryna.kuchera@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	1. Цикл загальної підготовки. 1.1. Обов'язкові дисципліни
Обсяг дисципліни	<u>3,0</u> кредити ЄКТС, <u>90</u> год.
Посилання на сайт дистанційного навчання	www.d-learn.pnu.edu.ua
Консультації	Консультації проводяться щопонеділка з 16.00 до 17.00 в ауд. 503 (г.к.).
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<p>Програма курсу спрямована на ознайомлення студентів з найважливішими ознаками та особливостями культурного процесу на теренах України від давніх часів до сучасності.</p> <p>В межах лекційного курсу аналізуються особливості основних етапів розвитку вітчизняної культури, осмислюється природа різних видів і жанрів мистецтва, приділяється значна увага проблемі сутності культури, її структури, взаємозв'язку з економічними, політичними та іншими суспільними процесами, співвідношенню загальнонародських та національних культурних цінностей, традиціям та новаціям у культурі, розглядаються питання збереження та передачі національних культурних традицій. Зміст семінарських занять цілком корелює з лекційним матеріалом, оскільки їхня мета полягає у поглибленому вивченні матеріалу, що, як передбачається, дозволить студентам виробити власну світоглядну позицію. Знання дисципліни сприятимуть зростанню рівня фахової компетентності спеціалістів негуманітарного профілю, допоможуть орієнтуватися в сучасному просторі культури, протегуватимуть формуванню їхньої активної громадянської позиції.</p> <p>Програма включає відомості, що поглиблюють і доповнюють зміст навчальних предметів з історії України, філософії.</p> <p>Курс «Історія української культури» спрямований на реалізацію в освітній діяльності принципу міждисциплінарної інтеграції. Процес навчання відбувається у відповідності з особистісно-орієнтованою моделлю і системно-діяльним підходом.</p>	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
<p>Мета викладання дисципліни: підвищення рівня світоглядної та гуманітарної підготовки студентів шляхом оволодіння знаннями про сутність вітчизняної культури, її різновиди та історико-типологічні ознаки.</p> <p>Завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ознайомити студентів із загальними напрямками та закономірностями процесу розвитку української культури; • визначити основні підходи до розуміння сучасних проблем української культури; • розвивати мислення студентів: образне, асоціативне, абстрактне, логічне; <p>виховувати у студентів повагу до духовних здобутків людства, здатність формувати, формулювати й активно обстоювати власну точку зору, систему життєвих, естетичних цінностей і пріоритетів, прагнення мати власне світобачення, зберігати й продовжувати кращі національні традиції.</p>	
4. Загальні і фахові компетентності	
<p>Інтегральна компетентність</p> <p>Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у соціальній сфері або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та</p>	

методів соціальної роботи і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК-2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК-13. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК)

СК-17. Здатність виявляти і залучати ресурси інших фахівців, соціальних інститутів, державних та приватних установ та організацій для виконання завдань професійної діяльності.

СК-19. Здатність оцінювати результати та якість професійної діяльності.

5. Програмні результати навчання

Вивчення «Історії української культури» забезпечує такі **програмні результати навчання**:

ПР1. Здійснювати пошук, аналіз та синтез інформації з різних джерел для розв'язання професійних завдань і встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між соціальними подіями та явищами.

ПР21. Демонструвати толерантну поведінку, виявляти повагу до культурних, релігійних етнічних відмінностей, розрізняти вплив стереотипів та упереджень .

6. Організація навчання

Обсяг навчальної дисципліни

Вид заняття	Загальна кількість годин
лекції	12
семінарські заняття / практичні / лабораторні	18
самостійна робота	60

Ознаки навчальної дисципліни

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
1-й	231 «Соціальна робота»	перший	нормативний

Тематика навчальної дисципліни

Тема	Кількість год.		
	лекції	сем. заняття	са м. ро б.
Тема 1. «Історія української культури» як навчальна дисципліна.	2	2	10
Тема 2. Культура Київської Русі та Галицько-Волинського князівства.	2	4	10
Тема 3. Український Ренесанс (XIV – XVI ст.).	2	2	10
Тема 4. Вітчизняна культура Нового часу (XVII - XVIII ст.)	2	2	10
Тема 5. Культура України XIX ст.	2	2	10
Тема 6. Сучасна українська культура	2	6	10
ЗАГ.:	12	18	60

7. Система оцінювання навчальної дисципліни

<p>Загальна система оцінювання навчальної дисципліни</p>	<p>Система оцінювання курсу відбувається згідно з критеріями оцінювання навчальних досягнень студентів, що регламентовані в університеті. Загальна максимальна сума балів, яка присвоюється студенту за курс становить 100 балів, яка є сумою балів за виконання практичних завдань, підсумкову контрольну роботу та індивідуальну роботу.</p> <p>Структура розподілу балів у ході аудиторно-самостійної роботи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - усні відповіді на семінарських заняттях з використанням візуалізованих презентацій своїх відповідей та поточне тестове оцінювання – 70 балів Оцінка розраховується як середнє арифметичне з усіх отриманих на семінарських заняттях, помножене на 14. Приклад: $((3+4+4+4) / 4) \times 14 = 3,75 \times 14 = 52,5=53$ (бали); - контрольна робота (у формі тестів) – 20 балів; - індивідуальна робота № 1: ведення термінологічного словника (не менше 100 термінів) – 10 балів; <p>Сумарна кількість – 100 балів.</p> <p>Підсумковий контроль – залік</p>																
<p>Шкала оцінювання: національна та ECTS</p>	<p>Сума балів за всі види навчальної діяльності</p>	<p>Оцінка ECTS</p>	<p>Оцінка за національною шкалою</p> <table border="1" data-bbox="833 936 1399 1599"> <tr> <td data-bbox="833 936 1206 1003">для екзамену, курсового проекту (роботи), практики</td> <td data-bbox="1206 936 1399 1003">для заліку</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1003 1206 1059">90 – 100</td> <td data-bbox="1206 1003 1399 1059">відмінно</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1059 1206 1115">80 – 89</td> <td data-bbox="1206 1059 1399 1115" rowspan="3">зараховано</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1115 1206 1171">70 – 79</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1171 1206 1227">60 – 69</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1227 1206 1283">50 – 59</td> <td data-bbox="1206 1227 1399 1283">задовільно</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1283 1206 1429">26 – 49</td> <td data-bbox="1206 1283 1399 1429">не зараховано з можливістю повторного складання</td> </tr> <tr> <td data-bbox="833 1429 1206 1599">0-25</td> <td data-bbox="1206 1429 1399 1599">не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни</td> </tr> </table>	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку	90 – 100	відмінно	80 – 89	зараховано	70 – 79	60 – 69	50 – 59	задовільно	26 – 49	не зараховано з можливістю повторного складання	0-25	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни
для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку																
90 – 100	відмінно																
80 – 89	зараховано																
70 – 79																	
60 – 69																	
50 – 59	задовільно																
26 – 49	не зараховано з можливістю повторного складання																
0-25	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни																
<p>Вимоги до письмових робіт</p>	<p>Підсумкова контрольна робота відбувається у тестовій формі. Тест охоплює матеріал 1-5 тем семінарських занять. Кількість тестових завдань: 50. Тести закритого типу (з варіантами відповідей). Кількість варіантів відповідей: 4. Кількість вірних відповідей: одна. Час виконання: 50 хв. (в межах останнього семінарського заняття).</p> <p>Есе є твором-роздумом невеликого обсягу з вільною композицією, що виражає індивідуальні враження, міркування по конкретному питанню. Есе припускає вираження автором своєї точки зору, суб'єктивної оцінки предмета міркування, дає можливість творчого, оригінального осмислення матеріалу. Мета есе полягає у розвитку навичок самостійного творчого мислення та письмового викладу власних думок. Написання</p>																

таких робіт дозволяє авторові навчитися чітко та грамотно формулювати думки, впорядковувати інформацію, використовувати основні категорії аналізу, виділяти причинно-наслідкові зв'язки, аргументувати висновки.

Есе повинно містити виклад сутності поставленої проблеми, самостійний аналіз з використанням концепцій і аналітичного інструментарію, розглянутого в межах дисципліни, висновки, що узагальнюють авторську позицію.

В есе можна використовувати цитати з письмових творів і думки інших авторів, але з чітким зазначенням їх прізвищ і джерел, звідки взята цитата (думка) у виносках. Цитати та думки інших авторів не можуть займати більше однієї третини тексту. На окремій сторінці слід зазначити список джерел, якими автор користувався під час написання.

Правила оформлення есе. Есе може бути надруковане (шрифт Times New Roman – 14 pt, інтервал – 1,5, абзацний відступ – 1,25, вирівнювання тексту – по ширині, окрім заголовку, який розміщується по центру; поля: ліве, праве, верхнє, нижнє – 2 см; параметри сторінки: формат – А 4; розташування – книжне; нумерація сторінок проставляється у правому верхньому кутку сторінки) або написане від руки на аркушах паперу формату А 4, але чітким і розбірливим почерком при відповідності кількості знаків чи слів на одну сторінку. Обсяг есе – до трьох сторінок (4000-6000 знаків).

Структура есе має містити наступні елементи:

- назву теми, прізвище, ім'я та по батькові студента, академічна група;
- вступ, де стисло визначається актуальність та суть проблеми, висувається гіпотеза (20 % обсягу роботи);
- основну частину з викладом власного погляду (позиції) на проблему. Структура основної частини нагадує ланцюжок з кілець. Спочатку висувається теза, а згодом наводяться аргументи на її користь. Автор самостійно вирішує, скільки тез йому необхідно довести. Тези обґрунтовуються: власним досвідом чи досвідом з життя інших людей; явищами, які кожен може спостерігати; цитатами відомих учених, політиків, письменників, творчих діячів; історичними подіями, які доповнює аналіз їх суті, причин, наслідків (60 % обсягу роботи);
- висновок, який містить підсумкове судження (20 % обсягу роботи);
- перелік використаних джерел (складають за алфавітом відповідно до бібліографічних вимог).

Процедура оцінювання есе спирається на десять показників. Кожний показник оцінюється за шкалою від 1 до 10. Максимальний бал, таким чином, становить 100. Сума балів від 1 до 49 відповідає оцінці «незадовільно», 50-69 балів – оцінці «задовільно», 70-89 балів – оцінці «добре», 90-100 балів – оцінці «відмінно».

Критерії оцінювання есе

Критерії оцінювання

	Змістовність (широта й повнота викладання теми)	
	Формулювання проблеми в соціологічних термінах	
	Структурованість і відповідність заданій темі	
	Коректне використання соціологічного категоріального апарату	
	Наявність емпіричних матеріалів, що підтверджують точку зору автора	
	Аналітичні елементи в роботі	
	Наявність авторської позиції	
	Ясність, логічність письмового викладу матеріалу, відповідність стилю викладання даному жанру роботи	
	Уміння стисло, логічно й повно представити роботу, зацікавити аудиторію	
	Уміння точно й змістовно відповісти на питання	
	Підсумковий показник (у балах)	
	Оцінка по національній шкалі	
	<p style="text-align: center;">Рекомендовані теми есе</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Взаємодія матеріальної та духовної культури. 2. Чи існує прогрес у культурі? 3. Міф у сучасній культурі. 4. Значення античної спадщини для світової та української культури. 5. Культурна спадщина Київської Русі та сучасні дискусії про її спадкоємців. 6. Читаючи літературні пам'ятки Київської Русі... 7. Полемічна література як елемент української ренесансної культури. 8. Козацькі думи в контексті європейської епічної традиції. 9. Культурні ідеали Просвітництва та сучасність. 10. Духовні ідеали Сковороди Г. С. 11. Міф і реальність постаті Шевченка Т. Г. 12. Образ України в творчості Гоголя М. В. 13. Програма Кирило-Мефодіївського братства як утопія. 14. Що ми бачимо у «Квадраті" Малевича». 15. Модернізм і реалізм: суперечка у мистецтві ХХ ст. 16. Минуле та майбутнє українського кінематографу. 17. Масова культура сучасної України: за і проти. 18. Система цінностей у суспільстві споживання. 19. Значення засобів масової інформації у формуванні свідомості людини. 20. Молодіжна субкультура у сучасному українському просторі. 21. Дилема «Схід – Захід» в історичному розвитку української культури. <p>Реферат є самостійним науковим дослідженням студента, що засвідчує його вміння працювати з джерелами, науковою літературою, робити висновки й узагальнення, використовувати сучасні методи наукових досліджень.</p> <p>Структура реферату містить такі елементи:</p>	

- титульна сторінка
- зміст
- вступ
- основна частина (розділи, пункти і підпункти)
- висновки
- список використаних джерел.

У вступі обґрунтовується вибір теми дослідження, її актуальність, визначаються мета та завдання дослідження. Основна частина розкриває тему реферату. У висновках робиться загальний висновок по проблемі, вказуються напрями подальшого розвитку теми. Список використаних джерел (не менше 5 джерел) складають за алфавітом відповідно до бібліографічних вимог і пронумеровують у механічний спосіб. Вказуються використані Інтернет-джерела, а не перелік сайтів.

Порядок цитування. У рефераті відомості про використане першоджерело (бібліографічний покликання, посилання) подають після цитати у квадратних дужках: спочатку вказують номер джерела зі списку використаної літератури, а потім через кому – сторінку (сторінки) у тексті оригіналу, наприклад, [2, с. 145]; [4, с. 38–40].

Правила оформлення реферату. Текст набирається на комп'ютері (шрифт Times New Roman – 14 pt, інтервал – 1,5, абзацний відступ – 1,25, вирівнювання тексту – по ширині). Заголовки структурних частин друкуються напівжирним шрифтом по центру. Обсяг реферату – 12-15 сторінок; поля: ліве, праве, верхнє, нижнє – 2 см; параметри сторінки: формат – А 4; розташування – книжне; нумерація сторінок проставляється у правому верхньому кутку сторінки. На титульній сторінці номер не ставиться.

Критерії оцінювання реферату.

Оцінка за реферат виставляється з урахуванням двох параметрів: обсяг виконаного реферату та якість написання (структурованість роботи (наявність чіткого плану) і валідність (відповідність структури змісту теми); коректне визначення мети і завдань дослідження; змістовність (широта і повнота висвітлення теми); коректне оформлення цитування; бібліографія роботи (кількість і якість, новизна використаних джерел).

Оцінка «відмінно» ставиться за реферат, який має обсяг 12-15 друкованих сторінок; план роботи чітко корелюється з її змістом; мета і завдання дослідження відповідають заявленій темі; проблема, яка в ньому розглядається, викладена повно, послідовно, логічно; коректно оформлено цитування; список використаної літератури нараховує 5 і більше джерел, відповідає сучасним правилам оформлення бібліографії.

Оцінка «добре» ставиться за реферат, який має обсяг 10-12 сторінок; план роботи чітко корелюється з її змістом; мета і завдання дослідження відповідають заявленій проблемі; тема реферату викладена досить повно, але є певні недоліки у логіці викладу; наявні неточності під час оформлення цитування;

бібліографічний список нараховує 4-5 джерел, відповідає сучасним правилам, але містить певні неточності.

Оцінка «задовільно» ставиться, коли обсяг реферату є недостатнім для розкриття обраної проблеми, план реферату не відповідає його змісту; проблема розглядається поверхово; цитування оформлені некоректно, а бібліографія роботи нараховує у бібліографічному списку менше чотирьох джерел. Оцінка «незадовільно» ставиться, якщо тема реферату нерозкрита, у бібліографічному списку менше 2 наукових джерел.

Під час роботи над рефератом передбачається консультування викладача: обговорення напряму наукового пошуку, узгодження плану тощо. Реферат, прорецензований викладачем, виноситься до захисту і обговорення в аудиторії. Тема реферату вибирається (за бажанням) із пропонованої тематики. За узгодженням з викладачем можливе самостійне формулювання теми.

Теми рефератів

1. Культура і суспільство.
2. Функції культури.
3. Загальнолюдські цінності та національні культурні традиції.
4. Мистецтво в структурі національної культури.
5. Микола Костомаров про національну своєрідність українського народу та його культури.
6. Порівняльно-історичний метод у культурологічних дослідженнях Михайла Драгоманова.
7. Цілісна концепція історії української культури у творчій спадщині Івана Франка.
8. «Українська ідея» в культурологічній концепції Михайла Грушевського.
9. Проблема європеїзації української культури у творчій спадщині Миколи Хвильового.
10. Сучасні дослідження з історії української культури.
11. Міфологічне світосприйняття первісної людини.
12. Трипільська культура та її вплив на побут і мистецтво східних слов'ян.
13. Людина і світ у міфології давніх слов'ян.
14. Боги та герої давньогрецьких міфів у культурі античного Причорномор'я.
15. Культура Боспорського царства.
16. Архітектура і скульптура в художній культурі античного Причорномор'я.
17. Проблема людської особистості в «Слові Данила Заточника».
18. Іларіон Київський про велич і єдність землі руської.
19. Давньоруський книжник, історик та публіцист Нестор.
20. Середньовічна картина світу в «Слові о полку

Горевім».

21. Софія Київська – видатна пам'ятка вітчизняної культури.
22. Юрій Дрогобич – видатний вчений, представник раннього гуманізму в Україні.
23. Роль Північного Відродження в українській культурі XVI ст.
24. Братства і реформаційний рух XVI ст.
25. Іван Вишенський про свободу народу і особи.
26. Внесок К. Острозького у розвиток української культури.
27. «Русинський Демосфен» Станіслав Оріховський.
28. Вітчизняна оборонна архітектура XIV–XVI ст.: від готики до ренесансу.
29. Національна святиня – «Пересопницьке Євангеліє».
30. Культура України XV–XVI ст. очима чужинців.
31. Петро Могила – релігійний реформатор, освітній діяч, меценат.
32. Просвітницька діяльність Києво-Могилянської академії.
33. Культура доби Івана Мазепи.
34. Козацьке літописання та формування національної самосвідомості.
35. Погляди Феофана Прокоповича на людину, державу, церкву, мистецтво.
36. Учення Григорія Сковороди про «сродну» працю.
37. Максим Березовський, Дмитро Бортнянський, Артемій Ведель – корифеї духовної та світської музики.
38. Видатні художники Григорій та Дмитро Левицькі.
39. Творчість Володимира Боровиковського.
40. Кирило-Мефодіївське братство та розвиток національної самосвідомості.
41. Художні стилі в українській архітектурі XIX ст.
42. «Енеїда» Івана Котляревського – перший твір нової української літератури.
43. «Не вмирає душа наша, не вмирає воля» (Тарас Шевченко в культурному житті XIX ст.).
44. Світ старої України у «Вечорах на хуторі коло Диканьки» Миколи Гоголя.
45. Михайло Старицький і розвиток українського професійного театру.
46. Микола Лисенко – основоположник української класичної музики.
47. Реалізм в українському мистецтві XX ст.
48. Кубофутуризм в Україні і Росії (Давид і Микола Бурлюки, Олександра Екстер, Олександр Богомазов, Василь Єрмилов).
49. Проблеми людини, нації та культури у творчості українських літературних модерністів (Микола Хвильовий, Микола Зеров, Олександр Олесь).

50. Тоталітаризм – трагедія вітчизняної культури ХХ ст.
51. Українська культура радянського періоду.
52. Гуманістичні пошуки сучасної вітчизняної поезії (Василь Стус, Микола Вінграновський, Іван Драч, Дмитро Павличко, Ліна Костенко).
53. Творчість Олександра Довженка.
54. Поетична хвиля українського кіно (Сергій Параджанов, Юрій Ільєнко, Леонід Осика, Іван Миколайчук).
55. Український постмодернізм.

Мультимедійна презентація – це програма, яка може містити текстові матеріали, фотографії, малюнки, діаграми та графіки, слайд-шоу, звукове оформлення і дикторський супровід, відеофрагменти й анімацію, тривимірну графіку.

Метою презентаційного повідомлення є набуття студентами навичок публічного представлення результатів власного дослідження. Тому важливо знати правила оформлення презентацій, що ґрунтуються на психофізіологічних особливостях сприйняття людиною інформації.

При оформленні слайдів мультимедійної презентації слід враховувати такі рекомендації:

1. Дотримуйтесь одного стилю оформлення слайдів, однієї кольорової гами.
2. Використовуйте для фону більш холодні тони (синій або зелений).
3. На одному слайді використовуйте не більш ніж 3 кольори: один для фону, другий для заголовку, третій для тексту.
4. Використовуйте для фону та тексту контрастні кольори та однакову кольорову схему для всіх слайдів.
5. Не використовуйте шрифтів, що важко читаються.
6. Не заповнюйте слайд значним об'ємом інформації.
7. Структуруйте матеріал для кращого розуміння інформації.
8. Розміщуйте у центрі слайда або у його лівому верхньому кутку найбільш важливу інформацію; написи повинні бути під зображеннями.
9. Залишайте по периметру слайду вільні поля, оскільки вільний простір сам по собі є важливим елементом дизайну.
10. Тексту на слайді має бути менше ніж зображень у співвідношенні 2:3.
11. Використання фотографій як фону є не завжди вдалою ідеєю через труднощі з підбором шрифту. В цьому випадку треба або використовувати більш-менш однотонні, іноді ледь розмиті фотографії, або розташовувати текст не на самій фотографії, а на кольоровому фоні.
12. Фон у вигляді анімованого об'єкта заважає

сприйняттю текстової інформації.

13. Зображення має бути не стільки фоном, скільки ілюстрацією тексту, яка допомагає по-новому його зрозуміти та розкрити.

При представленні інформації в мультимедійній презентації слід враховувати такі рекомендації та вимоги:

1. Кожен слайд має відображати одну думку, факт, твердження.

2. Використовуйте короткі слова та прості речення.

3. Рядок має містити 6-8 слів. Усього в слайді має бути не більше 6-8 рядків.

4. Зведіть до мінімуму текстову інформацію, замінюючи її схемами, малюнками тощо.

5. Зміст презентації повинен відповідати заявленій темі і розкрити її логічно за заявленим планом.

6. Дотримуйтеся правил оформлення тексту, орфографії, пунктуації, скорочень.

7. Крапку в заголовках не ставлять.

8. Представлена інформація повинна бути достовірною та ґрунтуватися на сучасних джерелах.

9. Зміст кожної частини текстової інформації повинен бути логічно завершеним.

10. Дотримуйтесь стислості та лаконічності викладу, максимальної інформативності тексту.

11. Не перевантажуйте слайд інформацією (одночасно запам'ятовується не більше 3-х фактів, висновків, визначень).

12. Презентація має бути автентичною, самостійно виконаною.

13. При створенні презентацій обов'язковим є дотримання принципів академічної доброчесності.

14. Посилання на джерела, з яких були використані текстові та ілюстративні матеріали при створенні презентації, наводяться в тексті презентації у квадратних дужках. Приклад: [1, с.4].

Структура мультимедійної презентації:

1. Кількість слайдів не менше 20.

2. Перший слайд – титульний, що містить інформацію про: тему, прізвище, ім'я автора презентації, курс, групу, спеціальність.

3. Другий слайд – мета презентації.

4. Третій слайд – містить план (структурно-логічну схему розкриття теми) презентації.

5. Основна частина слайдів: інформаційна.

6. Висновки з теми – 1-2 слайди.

7. Передостанній слайд містить інформацію про використані джерела (список використаних джерел в алфавітному порядку).

8. Останній слайд – містить подяку за увагу та інформацію про контакти автора, які можна використовувати слухачам, якщо в них виникли запитання щодо змісту матеріалу.

	<p>9. Рационально використовуйте наскрізну нумерацію слайдів. На титульному та завершальному слайдах номер може не проставлятися.</p> <p>Процедура оцінювання мультимедійної презентації спирається на сім показників. Кожний показник оцінюється за шкалою від 1 до 5. Оцінка за презентацію розраховується як середнє арифметичне з усіх отриманих оцінок по кожному показнику.</p> <p style="text-align: center;">Критерії оцінювання мультимедійної презентації</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 2px;">Критерії оцінювання</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Повнота розкриття теми</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Дотримання структури презентації</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Дотримання принципів академічної доброчесності</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Оригінальність оформлення презентації.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Дотримання єдиного стилю слайдів.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Якісний рівень використання мультимедійних ефектів.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Відсутність граматичних, орфографічних і стилістичних помилок</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Середній бал</td> </tr> </table>	Критерії оцінювання	Повнота розкриття теми	Дотримання структури презентації	Дотримання принципів академічної доброчесності	Оригінальність оформлення презентації.	Дотримання єдиного стилю слайдів.	Якісний рівень використання мультимедійних ефектів.	Відсутність граматичних, орфографічних і стилістичних помилок	Середній бал
Критерії оцінювання										
Повнота розкриття теми										
Дотримання структури презентації										
Дотримання принципів академічної доброчесності										
Оригінальність оформлення презентації.										
Дотримання єдиного стилю слайдів.										
Якісний рівень використання мультимедійних ефектів.										
Відсутність граматичних, орфографічних і стилістичних помилок										
Середній бал										
Семінарські заняття	Оцінюється робота на 9 семінарських заняттях упродовж семестру за 5-бальною шкалою. Максимальна кількість балів – 70.									
Індивідуальне завдання	<p style="text-align: center;">Термінологічний словник – це словник термінів та визначень певної галузі знань. Термінологічний словник із Історії української культури має містити тлумачення змісту термінів культурології, персональних здобутків провідних фахівців у галузі культурології та інші відомості.</p> <p>Метою даного виду самостійної роботи є успішне засвоєння студентами категоріального апарату культурологічної науки.</p> <p>Термінологічний словник повинен охоплювати терміни з усіх вивчених тем. Загальний обсяг словника – 100 термінів. Рекомендований принцип організації словникових статей – алфавітний.</p>									
Умови допуску до підсумкового контролю	Підсумковий контроль виставляється за результатами семінарських занять. Наявність щонайменше чотирьох оцінок (трьох – за усні відповіді, однієї – за письмову роботу) не нижче, ніж «задовільно», є достатньою підставою для зарахування курсу.									
Підсумковий контроль	залік.									
8. Політика навчальної дисципліни										

1. Політика курсу «Історія української культури» передбачає перездачу усіх невиконаних завдань в силу пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності студента (-ки) на семінарському занятті, отримання негативної оцінки або ж невчасного виконання індивідуальної роботи визначений день для відпрацювання пропущених аудиторних занять, негативних оцінок та подачі індивідуальних робіт – вівторок, 16.00 год. – 17.00 год. У випадку запозичених робіт, випадків плагіату, виявів академічної недоброчесності (списування), недобропорядної поведінки в аудиторії викладач пропонує студентів (-ці) повторно виконати необхідний вид роботи.

2. Присутність і робота студентів на лекційних, семінарських заняттях є обов'язковою. Теоретичні матеріали з курсу, а також додаткові ресурси для його засвоєння є доступними на сайті дистанційної освіти (за поданим вище посиланням) та у форматі електронної інформації на сайті бібліотеки університету <http://lib.pnu.edu.ua/read.php?id=11287>.

4. Контактні дані для онлайн допомоги та консультування:

Викладач: Кучера І. В. , igyna.kuchera@pnu.edu.ua

Онлайн консультації також можуть проводитись з використанням Viber (+380509699128).

9. Рекомендована література

1. Архітектура: Короткий словник-довідник / А. П. Мардер, М. Ю. Євреїнов, О. А. Пламеницька та ін.; Заг. ред. А. П. Мардера. – К.: Будівельник, 1995. – 335с.
2. Безклубенко С. Д. Мистецтво: терміни і поняття: енциклопедичне видання: у 2-х т./ Сергій Безклубенко. – К.: Інституту культурології Академії мистецтв України. Т.1. А–Л. – 2008. – 239с.; Т.2. М–Я. – 2010. – 255с.
3. Європейська та українська культура в нарисах: Навч. посіб. / За ред. І . З. Цехмістро, В . І. Штанько, В . С. Старовойт та ін. – К., 2003.
4. Задорожний В., Кундрат Ю. Курс історії української культури (IX – початок XXI ст.): Навч. посіб. для студентів -україністів. – Ужгород, 2009.
5. Історія світової та української культури: Підруч. для студ. вищ . навч. закл. / В . А. Греченко, І . В. Чорний, В . А. Кушнерук, В . А . Режко. – К., 2010.
6. Історія української культури / Під заг. ред. І. Крип'якевича. – К., 1991 – 1993.
7. Історія української культури: Зб. матеріалів і документів / Упоряд . Б . І Білик, Ю . А. Горбань, Я . С. Калакура та ін. – К., 2000.
8. Історія української та зарубіжної культури: Навч. посіб. для студ . вищ. навч. закл. / С . М. Клапчук, В . Ф. Остафійчук, Б . І. Білик. – К., 2002.
9. Кашуба М. В. Історія української культури: Курс лекцій. – Л., 2011.
10. Климова Л. В. Художня культура. Підруч. – К.: Літера ЛТД, 2009. – 160с.
11. Культура і побут населення України: Навч. посіб. / Під ред . В . І. Наулко, Л Ф. Артюх. – К., 1993.
12. Культура українського народу: Навч. посіб. / В . М. Русанівський , Г . Д. Вервес, М . В. Гончаренко. – К., 1994.
13. Культурологія: історія і теорія світової культури ХХ ст.: Навч . посіб. / Під. ред. Л . І.Кормича, В . В.Багацького. – Х., 2003.
14. Матвеева Л. Л. Культурологія: курс лекцій: Навч. посіб. – К.: Либідь, 2005. – 512с.
15. Попович М . В. Нарис історії культури України. – К.,1998.
16. Українська культура: Лекції / За ред. Д. Антоновича. – К., 1993.
17. Фареній І . А . Історія української культури з найдавніших часів до кінця Х VIII століття: Короткий курс лекцій для студентів заочної форми навчання. – Черкаси, 2012. – 155 с.
18. Шейко В . М., Білоцерківський В . Я. Історія української культури: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. – К., 2011.